

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

infectati publicorum itinerum insidiatores: qui maximus semper labor fuit, ex die incrementis Lubicæ mercatura.

CAPVT XXVIII.

Per idem tēpus cū episcopus Halberstadensis aduersus comites de Regensteen bellum suscepisset, inuicem sibi multa (vt sit inter hostes) intulere damna: Quod nemo præsumpsit, nemo timuit, ausi sunt comites memorati. Nam aucti viribus, vndecunque contractis, nocte sacra Dominici natalis, cū omnes fideles intenti deuotioni, diuino interessent officio, ipsi per occultas, quas nouere vias, ad murum cinitatis penetrantes, aliquot locis perforatum ingrediuntur: & nihil opinantibus superuenientes, ciues multos capiunt, resistentes cadunt, & captiuos quos voluere extractis, redibant per angustias, quibus introierunt. Vrebat episcopum contumelia, & suorum insigne detrimentum. Præfectum armis habebat virum fortem, & praelio audentem, qui multa sæpe damna comiti irrogasset. Quam sanctè iurabat comes, illum vbi caperet, arbori quam proximam cerneret appensurum. Tum ille: Quid si legem patiaris, quam tulisti? Non abibat annus. Obuij sibi æquis viribus in campo fuere: congressi praeliantur. Comes superatur: in arborem volens appendere comitem præfectus, nullam reperit: Ergo gladio transfossus, lancea in terram fixa velut appensum alligauit: non iniquo iudicio passus ab hoste, quod prior ipse irrogaturum se perduellioni superbus minitabatur. Qua ætate ducatū Lüneburgensem tenuere Otto & Wilhelmus, filij Ottonis, qui coniugē haberet filiam Ludouici quondam Romani Imperatoris, aut regis. Res in ambiguo est. Nā sunt qui illū negant Imperatorem, quod à summo pontifice, nec

approbatus, nec benedictionem assequutus sit, contentus
 accipere coronam de manu laica Stephani de Columa,
 qui tum Romani Imperij vicariatum gerere diceretur.
 Sed Otto cum Wilhelmo, sancti Michaelis monasterio,
 tum in monte sito, contulerunt centum marcharum red-
 ditus annuos de salina, cum stolis ad cultum Dei am-
 plicandum. Nec diu superstit Otto: decedens, fratri
 Wilhelmo principatum soli reliquit, anno quarto &
 quinquagesimo post mille trecentos. Per quae tempora,
 Henricus de Brunswico dux, Alberti filius, contemptor
 superum, qui ecclesiastici nerui vincula diu dissimulans
 tolerauit, ecclesiaeque Hildesimensi grauissimus incubuit.
 Erat enim in ea electus episcopus. Hoc tamen tempore de
 mandato Innocentij VI. à vinculis excommunicationis
 absolutus exiit, non sine scandalo multorum in ecclesia:
 qui perinde ecclesiastica disciplinae nerui contemptorem
 habituri videbantur: cum tot pontificum censuras perma-
 nenter dissimulatas, pontifex accepta pecunia, sine praen-
 tis satisfactione, laxaret. Ferebantur enim aliquot aureorum
 millia camera apostolica persoluta. Quo tempore etiam
 Hamburgenses ciues, per annos duodeviginti, sacris
 interdicti, diuina officia resumere viderunt, quinquagesi-
 mo sexto. Causa tanti mali, libertatis ecclesiasticae mi-
 noratio, quod possessiones clerus tenere in vrbe vetare-
 tur. Immiscuere se (vt fieri solet) nonnulla iniuria.
 Cessit capitulum loco: Induruit populus cum plebe. Pa-
 tres ipsi misere rebus componendis ad archiepiscopum
 Burchardum, cum pleno mandato consiliares oratores.
 Conclusum ibi, cum conueniret de legibus pacis: deinde
 missis ad eundem literis ratificationis super omnibus con-
 cordatis, & tamen inde resiliunt. Extant casarum
 registra. Praualuit in causa clerus: tamen magno de-
 trimen-

trimen-
 sonas,
 super e-
 regni
 gis in E-
 exorta
 grauaru-
 Flandra
 sa ad p-
 Flandra
 vrbe, te-
 merca-

K
 plenitu-
 uentu
 constit-
 reform-
 sinuen-
 sigillo
 tatione
 passim
 operi.
 blica I-
 cellaru-
 am vlt-
 Arelat-
 guntin-
 Germ-
 cia &
 cissim-

trimento in fine rebus compositis, per non magnas personas, in urbem redierunt personæ capitulares quæ liti superextabant. Hoc est illud tempus, quo tristis ubique regnabat erynnis. Nam & mercatores orientales Brugis in Flandria residere consueti, propter quasdam tunc exortas inter se & oppidanos causas, populariter emigrarunt, in Dordracum Hollandiæ se conferentes: Sed Flandrenses in urbem Lubicam misere oratores, & causa ad plenum liquidata, complanataq; per quosdam in Flandriam remissos de Lubica, deq; Turriano Prussia urbe, totius nationis oratores, in Flandriam sunt reducti mercatores.

CAPVT XXIX.

Karolus Romam profectus, à duobus ibi cardinalibus ad hoc missis consecratur. Iam Imperator in plenitudine potestatis euectus, cum videret multa in cōuentu Imperij sine ordine geri, nec satis ad liquidum constitui, quo quisq; more res in cœtu administraret, reformanda omnia curauit, sibiq; desumpsit, multa constituens, quæ vsq; in hodiernum obseruantur, & aureo sigillo desupèr literas decernens, appellari iussit constitutionem Imperialem, Bullam auream: quæ quoniam passim legitur ubique, nihil opus putauit huic inferere operi. Sed hunc instituit ordinem, quod in sessione publica Imperatoris, archiepiscopus Treuerensis archicancellarius per Gallias, hoc est, omnem Imperij prouinciā vltra Rhenum, quæ olim non parua fuit, & regnum Arelatense, è diuerso à fronte Imperatoris consideat. Moguntinus autem in prouincia sua & cancellariatu per Germaniam, à dextris: & item Coloniensis, in prouincia & cancellariatu suo à dextris Imperatoris: & vicissim à sinistris, alter è duobus. Nam vt Moguntinus per